

Arrest

nr. 281 618 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 19 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat E. MASSIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Cabinda. U verklaart tot de Bakongo etnie te behoren.

U groeide op bij uw grootvader te Cabinda. Door de moeilijke leefsituatie te Cabinda, besloot uw vader te verhuizen naar Luanda, samen met u, met zijn echtgenote (uw stiefmoeder) en met uw zus M.. Uw vader raakte niet aan vast werk omwille van discriminatie naar aanleiding van zijn afkomst uit Cabinda. Uw stiefmoeder werkte als klinisch analist in een medisch centrum en had een vast inkomen. U ging te Luanda naar school en studeerde ongeveer 3 jaar aan de universiteit.

Uw vader raadde u aan om het land te verlaten om verder te studeren. U reisde legaal en met visum naar Oekraïne om daar uw studies verder te zetten, omstreeks 2013-2014. U verbleef in Ludanska in de Donbasregio, waar kort na uw aankomst een oorlog uitbrak. Vervolgens verhuisde u naar Dinebra. U nam omstreeks 2017 deel aan enkele vergaderingen naar aanleiding van de oprichting van een organisatie voor Cabindese onafhankelijkheid, MIC, maar u werd geen lid en nam niet deel aan politieke activiteiten. In 2018 begon u een relatie met de Oekraïense vrouw genaamd I.. U behaalde een diploma Werktuigkundig Ingenieur in 2020. U beschikt over een verblijfsvergunning in Oekraïne geldig tot 30.07.2024. U keerde sinds uw vertrek niet meer terug naar Angola.

Naar aanleiding van de Russische inval in Oekraïne vluchtte u op 3.03.2022 naar Polen. U had daar samen met andere Angolese studenten uit Oekraïne een ontmoeting met vertegenwoordigers van de Angolese ambassade in Moskou, die naar Polen waren gekomen om de Angolezen die uit Oekraïne waren gevlucht te ondersteunen. Deze vergadering vond plaats in een hotel te Warschau, waar de Angolese vluchtelingen samen verbleven. Daarin werd beloofd dat de autoriteiten het geld van de reis naar Polen zouden vergoeden. U had de indruk dat de Angolese overheid de gelegenheid wou aangrijpen voor een PR-moment. U was echter verontwaardigd omdat het oversteken van de Poolse grens enorm moeilijk was gelopen en u geen hulp van de Angolese vertegenwoordiging had ervaren. U nam tijdens de bijeenkomst een video op waarin u de vertegenwoordiger van de ambassade eiste eerlijk te zijn en waarin u vroeg om een tijdstip van betaling te geven. Deze video werd op sociale media verspreid. Uw vader belde u op om te zeggen dat u daarmee moest stoppen, en dat het gevaarlijk was omdat het een verkiezingsjaar was.

Er vond een tweede vergadering plaats, waaraan u deelnam als één van de vertegenwoordigers van de Angolese studenten, om de beloofde betaling te eisen. In de vergadering zeiden de vertegenwoordigers van de Angolese ambassade te Moskou dat jullie overdreven met jullie eisen, en dat ze helemaal niks beloofd hadden. U was geërgerd en liet dit blijken tijdens de vergadering, u zette druk op de vertegenwoordigers. Na de vergadering had u een gesprek met een vertegenwoordiger van de ambassade, die u bang maakte door te zeggen dat u "wel zou zien wat er met u gebeurt wanneer u naar Angola terugkeert".

U besloot een tweede video op te nemen, waarin u en twee andere personen het woord namen, met de andere Angolese vluchtelingen op de achtergrond. U vertelde in de video dat de Angolezen die uit Oekraïne waren vertrokken al hun geld hadden uitgegeven om te kunnen vluchten. U vertelde dat u niet veel eiste, alleen de teruggave van het uitgegeven geld. U vroeg aan de bestuurders om te betalen wat ze hadden beloofd en anders eerlijk te zijn tegen jullie. Een andere persoon zei in de video dat het vliegtuig dat door de overheid betaald zou worden, leeg zou vertrekken, indien er niet meer compensatie zou komen. De video verscheen op de Facebookpagina van de nieuwswebsite "Xe Agora Aguenta". U kreeg nadien telefoontjes van media uit Angola om interviews te doen. U werd opgebeld door een journalist en aangemoedigd om uw verhaal te doen. U begon te vertellen, maar merkte toen dat het gesprek live werd uitgezonden. U voelde zich niet op uw gemak, werd boos en onderbrak het gesprek. Nadien aanvaardde u geen uitnodigingen of telefoontjes van journalisten meer. Uw vader liet u weten dat u beter niet terugkeerde naar Angola, omdat het een verkiezingsjaar was en het gevaarlijk zou zijn voor u.

U reisde via Duitsland per trein verder naar België, waar u op 9.03.2022 toekwam en op 10.03.2022 een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende.

Te ondersteuning van uw VIB legt u volgende stukken neer: Angolees paspoort 1 (geldig 15.07.2013-15.07.2018), Angolees paspoort 2 (geldig 27.06.2018-27.06.2023). Rijbewijs Oekraïne; Schooldocumenten, -certificaten en diploma's uit Angola en Oekraïne; een USB-stick met de twee video's opgenomen in Polen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient vooreerst een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u immers vervolging te vrezen in Angola naar aanleiding van filmpjes die u maakte te Polen na uw vlucht uit Oekraïne. U maakte van deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd naar de reden waarom u vervolging vreesde. U verklaarde louter “de wraak van de overheid in Angola” te vrezen, zonder de reden daarvoor uit te leggen (zie administratief dossier, DVZ, ‘Vragenlijst CGVS’, vraag 4-5). U verklaarde verder enkel dat u Angola verliet omdat u vreesde geen goed werk te kunnen vinden, onder meer omdat uw vader van de separatistische regio Cabinda afkomstig is. U vermeldde wel “kritisch geweest te zijn in een filmpje”, maar maakte geen enkele melding van het feit dat u bedreigingen zou hebben ontvangen van ambassadepersoneel naar aanleiding van uw eisen om geld van hen te krijgen, een zeer cruciaal element in uw asielrelaas.

Uw vergoelijking dat u geen vertrouwen had in het feit dat uw relaas vertrouwelijk zou worden behandeld (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4), is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees. U verklaarde bovendien ten overstaan van de DVZ dat u er specifiek voor gekozen had om naar België te komen, omdat “België het centrum van Europa is waar mensenrechten en vluchtelingen worden gerespecteerd” (DVZ, Verklaring DVZ, p.11 vraag 27). Het Commissariaat-generaal kan in het licht van deze elementen dan ook niet inzien waarom u een vrees naar aanleiding van uw uitspraken te Polen en specifiek bedreigingen door vertegenwoordigers van de overheid volledig verzwegen hebt, wanneer u tijdens uw onderhoud bij DVZ de kans kreeg om over uw vrees ten opzichte van Angola te vertellen.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. **Het feit dat u ten overstaan van de DVZ, in een interview dat expliciet ging over uw vrees bij terugkeer, geen enkele melding maakte van een vrees ten opzichte van Angola naar aanleiding van de door u gedane uitspraken in Polen en bedreigingen door Angolees ambassadepersoneel die daar plaatsvonden, schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook ernstig.**

Het Commissariaat-generaal acht het niet aannemelijk dat u naar aanleiding van uw uitspraken te Polen door de Angolese autoriteiten vervolgd zal worden.

Immers, in het filmpje van 3 minuten dat gepubliceerd is op de Facebookpagina van de nieuwswebsite “Xe Agora Aguenta” (Xe Agora Aguenta Facebookpagina, 6 maart 2022, geraadpleegd op <https://www.facebook.com/watch/?v=2026661347502581>), waarin u en twee anderen het woord nemen, wordt louter een grotere compensatie geëist voor de Angolezen die veel geld moesten uitgeven om Oekraïne te kunnen verlaten. U komt zelf 35 seconden lang aan het woord, waarin u zegt dat mensen veel geld hebben uitgegeven omdat de belofte er was dat de regering dit geld zou teruggeven. U roept de overheid op om het beloofde geld te betalen. Daarna geeft u het woord door aan een tweede persoon, die uitlegt dat de ambassade tijdens de vergadering heeft uitgelegd dat ze niet alle mensen zouden vergoeden. Hij legt verder uit dat de mensen niet eens genoeg krijgen voor de basisbehoeften in Polen. Hij roept vervolgens de autoriteiten op om iets voor hen te doen. Vervolgens komt een derde persoon aan het woord die zijn frustratie uit over het onbegrip van de vertegenwoordigers voor de moeilijke reis die mensen ondernamen vanuit Oekraïne en hoeveel zij verloren zijn. Deze derde persoon stelt vervolgens “niet te willen terugkeren naar Angola met maar 16 dollar in zijn hand”. Hij stelt dat dit onbegrip het protest heeft veroorzaakt. Vervolgens zegt hij dat de door de Angolese autoriteiten betaalde/georganiseerde terugvlucht “leeg zal vertrekken”.

Het is duidelijk dat in dit filmpje frustraties worden geuit ten opzichte van de Angolese vertegenwoordigers in Polen die onbegrip zouden tonen. Er wordt opgeroepen tot het nakomen van (beweerde) beloftes van compensatie voor de vlucht uit Oekraïne. Het is echter duidelijk dat deze oproep heeft plaatsgevonden binnen de zeer concrete context van de eerste dagen na de start van de oorlog in Oekraïne. Er wordt in

het filmpje geen boodschap van politieke oppositie tegen de Angolese autoriteiten verkondigd, er wordt echter wel een financiële compensatie geëist als voorwaarde om naar Angola terug te keren.

In die zin strookt de inhoud van het filmpje niet met uw verklaringen erover tegenover het CGVS. U verklaart dat u “bedreigd werd met uw leven” en vervolgens besloot het filmpje te maken, en dat u wist dat u door het maken van het filmpje “nooit zou kunnen terugkeren naar Angola” (CGVS, notities, p.4). U verklaart verder dat u in het filmpje zou gezegd hebben “dat de overheid aan het liegen was en niet de waarheid zei” (CGVS, notities, p.22). Echter, het CGVS stelt vast dat u in het filmpje geen zware beschuldigingen over leugens richt aan de overheid, maar dat u hen oproept om het beloofde geld te betalen. **Het hele filmpje is geen politiek statement tegen de overheid, zoals u doet uitschijnen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar een aanklacht van de uit Oekraïne gevluchte Angolezen om een grotere financiële compensatie te krijgen. Achter het organiseren van de opname schuilt überhaupt geen politieke beweging of oppositiemotief, maar louter de heel specifieke tijdelijke context van de financiële nood van de uit Oekraïne gevluchte Angolezen.**

Overigens stelt het CGVS vast dat u zelf amper iets kan vertellen over de inhoud van het filmpje, wanneer u wordt gevraagd om te beschrijven wat erin gezegd wordt, zowel door uzelf als de andere personen (CGVS, notities, p.22). Dit ondergraaft nog verder de geloofwaardigheid van uw vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten. U verklaart immers dat u persoonlijk de opname van het filmpje organiseerde nadat u bedreigd werd door een vertegenwoordiger van de ambassade en u besepte dat uw leven in gevaar was. Indien u werkelijk de organisator bent van de opname van een filmpje als protest tegen de Angolese autoriteiten omwille van dergelijke gevaarlijke redenen, mag van u op zijn minst verwacht worden dat u een accurate beschrijving kan geven van het door u georganiseerde protest. Dit is duidelijk absoluut niet het geval.

Het Commissariaat-generaal stelt bovendien vast dat het maken van de filmpjes in Polen en de verspreiding daarvan via sociale media, geen verder gevolg heeft gehad voor uzelf, noch voor uw familie in Angola. Daarbij merkt het Commissariaat-generaal nog op dat u, wanneer u werd gecontacteerd door journalisten uit Angola om uw verhaal te doen, u weigerde om dit te doen omdat u schrik had voor de mogelijke gevolgen (CGVS, notities, p.23-24).

Het Commissariaat-generaal kan dus niet inzien dat u, op basis van de in Polen gedane uitspraken, door de Angolese autoriteiten zou worden beschouwd als politiek opposant. Te meer omdat er in uw zaak geen sprake is van een ernstig of langdurig politiek engagement in oppositie tegenover de Angolese autoriteiten.

U bent immers te Angola nooit politiek actief geweest. Tijdens uw verblijf in Oekraïne woonde u wel enkele vergaderingen bij naar aanleiding van de oprichting van de Cabindese onafhankelijkheidspartij MIC, maar u werd geen lid en nam geen deel aan hun activiteiten. Met betrekking tot deze zeer beperkte activiteit voor MIC na uw aankomst in Oekraïne kan het Commissariaat-generaal niet inzien dat deze dermate ernstig en zichtbaar zouden zijn, dat de Angolese autoriteiten u als een opposant zouden beschouwen, en u daardoor bij terugkeer gevaar zou lopen op vervolging.

Daarbij dient ook nog te worden opgemerkt dat de landeninformatie aantoont dat u geen risico loopt bij terugkeer naar Angola louter omwille van uw afkomst uit Cabinda. De landeninformatie geeft duidelijk aan dat de Angolese autoriteiten personen uit Cabinda niet automatisch beschouwen als lid van onafhankelijkheidsbewegingen (CEDOCA, COI Focus Angola: Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen, p.25-26). Dezelfde landeninformatie benadrukt verder dat een Cabindese afkomst in het algemeen personen niet verhindert om te leven of werken in Luanda. Tenslotte wijst de landeninformatie er eveneens op dat personen van Cabindese afkomst niet anders behandeld worden in de luchthaven bij terugkeer naar Angola. Het Commissariaat-generaal merkt ook op dat u, tot uw vrijwillige vertrek uit Angola in 2013 naar aanleiding van economische motieven, u zonder probleem kon leven en studeren in Luanda.

De door u aangebrachte documenten kunnen de bovenstaande beoordeling niet in uw voordeel keren. Uw identiteits- en studiedocumenten bevatten informatie die hier niet ter discussie staat. Met betrekking tot de door u voorgelegde filmpjes, merkt het Commissariaat-generaal op dat het bestaan van deze filmpjes niet ter discussie staat. Het Commissariaat-generaal verwijst naar de bovenstaande beoordeling van de filmpjes.

Uw advocaat bezorgde het CGVS op 8 juli 2022 enkele opmerkingen betreffende de u bezorgde notities van het persoonlijk onderhoud. Het gaat echter om enkele kleine rechtzettingen die geen invloed hebben op de hierboven beschreven beoordeling.

Gezien de voorgaande elementen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen vrees voor vervolging is op basis van uw uitspraken over de Angolese vertegenwoordigers te Polen. Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, miskennen van het proportionaliteitsbeginsel".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

Verzoeker wil echter aanstippen dat hij zeer geleden heeft onder de gebeurtenissen, wat een affect heeft gehad op zijn psychisch welzijn.

Dat de CGVS dan ook onterecht meende dat er geen aanleiding was om bijzondere steunmaatregelen te voorzien.

Dat de verzoekende partij ab initio een probleem aankaarte, te weten dat hij zich bijzonder weinig van de traumatische ervaringen herinnerde die hij onderging in Cabinda, en die maakten dat zij er op zijn 8jarige leeftijd dienden te vluchten.

Dat verzoekende partij bovendien stelde dat wat betreft de situatie in Angola hij er al meer dan 10 jaar weg was. Dat dit zijn herinneringen natuurlijk deed vervagen.

Dat tenslotte hij op de vlucht sloeg voor de oorlog in Oekraïne en er zijn hele leven dat hij heropbouwde diende achter te laten.

Dat deze situatie gelet op de bijzondere fragiliteit van verzoeker die in zijn kinderjaren reeds ontworteld werd en aldus een bijzondere fragiliteit vertoonde, deze nog vergrootte.

Dat verzoeker dit ten andere ook aangaf op het CGVS :

NPO p.23 : [...]

Dat er aanleiding was voor de CGVS daarmee rekening te houden.

Dat de wijze van benadering van dit dossier eveneens de appreciatie van de CGVS hypothekeert zodanig dat annulatie zich opdringt.

Dat ondergeschikt verzoekende partij de bestreden beslissing verder analyseren en de motieven als volgt verder bekritiseert.

Dat de bestreden beslissing verdergaat : [...]

Overwegende dat verzoeker meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatieve uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering.

Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te niet te doen en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor een gedegen en zorgvuldige afweging van de verklaringen van verzoeker.

Overwegende dat verzoeker ook aangaf dat hij stotterde – en dat hij dat ook effectief deed naar aanleiding van het verhoor. Dat dan ook rekening moet gehouden worden dat daardoor misverstanden kunnen ontstaan.

Dat de CGVS verder motiveert : [...]

Overwegende dat verzoeker het niet eens met de appreciatie van de CGVS die spreekt van een "fundamentele ommissie" op de DVZ, terwijl de CGVS dient toe te geven dat verzoeker het wel degelijk gehad heeft over een "filmpje" en de "kritische uitlatingen" aldaar.

Dat verzoeker dan ook in tegenstelling tot wat de CGVS meent kort de voornaamste redenen van zijn vrees tegenover Angola uiteengezet heeft.

Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij niet alles had kunnen vertellen :

NPO p.4 : [...]

Overwegende dat het gelet op deze uitleg onterecht is verzoeker een omissie te verwijten, die er bovendien niet werkelijk één is.

Overwegende dat het feit dat verzoeker naar België gekomen is, eerder dan in Polen te blijven, waar na de inval in Oekraïne door Rusland de situatie op zijn minst gezegd “gespannen” was voor vluchtelingen van niet-Oekraïense oorsprong, ook al kwamen zij uit Oekraïne, hem evenmin ten kwade kan geduid worden.

Dat België zich bevoegd verklaarde, ook al bleek Polen het eerste land van intrede in de Schengenzone.

Dat verzoeker zijn verblijf in Polen ten andere nooit verborgen heeft gehouden.

Dat deze negatieve quotatie dan ook onterecht is.

Dat annulatie zich opdringt.

Dat de CGVS verdergaat : [...]

Overwegende dat ondanks het feit dat het filmpje inderdaad kort is en slechts 3 minuten lang duurde, verzoeker wil opmerken dat dit filmpje wel degelijk een grote impact gehad heeft.

Dat immers dit filmpje de gevolgen aangaf van de inval in Oekraïne specifiek op de Angolese onderdanen aldaar.

[...]

Overwegende dat de CGVS geen rekening houdt met de nochtans belangrijke verklaringen van verzoeker mbt zijn **bezoek aan de ambassade van Angola in Polen**.

Dat verzoeker in dit verband verklaarde :

NPO p. : [...]

Overwegende dat reeds ab initio bleek dat verzoeker kritiek had over de wijze van evacuatie van Angolese landgenoten uit Oekraïne voor de dreiging dat naar aanleiding van de Russische inval de buitenlanders specifiek zouden gevisieerd worden.

Dat verzoeker het met name problematisch vond dat de Angolezen op zichzelf aangewezen waren, dat verzoeker collega's kende die bijna omkwamen bij de oversteek van een rivier in het koude water.

Dat ook het volgend motief van de CGVS niet weerhouden kan worden : [...]

Overwegende dat het vanzelfsprekend niet is omdat verzoeker in Angola niet politiek actief was dat hij geen problemen zou kunnen kennen ingeval van terugkeer.

Dat immers verzoeker vooreerst wel degelijk contacten heeft gehad met de oppositie buiten Angola.

Dat echter – en dit is eveneens belangrijk- verzoeker als **leider** van een delegatie in Polen ernstige kritiek uitbracht over de wijze waarop Angola zijn onderdanen in Oekraïne in de steek gelaten had.

Dat hij deze kritiek samen met twee andere verfilmde en deze film publiceerde.

Dat verzoeker dan ook niet alleen duidelijk zichtbaar was voor de Angolese autoriteiten – hij ging immers naar de Angolese ambassade in Polen om er die kritiek te spuien, maar dat hij die kritiek eveneens op de sociale media verspreidde.

Dat het feit dat deze kritiek wel degelijk zijn weerklank kreeg in Angola, blijkt uit het feit dat verzoeker gecontacteerd werd door journalisten om zijn verhaal opnieuw te doen.

Dat de CGVS dan ook duidelijk de impact van het “filmpje” van 3 minuten, dat perfect geschikt was om verder te verdelen en ruimer te verspreiden ook op de lokale Angolese media, niet begrepen heeft.

Dat net zoals alle journalisten ter wereld de problemen voor de eigen landgenoten in Oekraïne naar aanleiding van de inval van Rusland, dit ook het geval is voor de Angolese journalisten, die op zoek gingen naar Angolezen, die moesten vluchten en er hun mening over gaven.

Dat verzoeker het zich daarbij veroorloofde kritiek te spuien op de Angolese autoriteiten, die wel een vliegtuig charterden, maar eigenlijk niet efficiënt waren geweest

Dat verzoeker dit ook aldus uitlegde :

NPO : [...]

En verder op NPO p.12 : [...]

Overwegende dat verzoeker dit eveneens in verband bracht met het feit dat hij in Oekraïne wel degelijk contact had met de mensen die Cabinda verdedigden en die zelf een oppositiebeweging lanceerden onder de studenten.

Dat dit gecombineerd met zijn afkomst uit Cabinda dan ook wel degelijk mee diende te tellen bij de beoordeling van het risico ingeval van terugkeer.

Dat verzoeker dit op verschillende plaatsen aangaf, zo o.m. ook in zijn vrij relaas :

NPO p. 15 [...]

Dat verzoeker betrokken was bij de oprichting van een voorloper van het MIC, dat ondanks het feit dat hij nooit lid werd, verzoeker wel contacten had met diegenen die leiders werden, o.a Carlos, die terugkeerde naar Angola, en ook met anderen die banden hadden met het FLEC.

NPO p. [...]]

Overwegende dat verzoeker door zijn verklaringen de autoriteiten in verlegenheid bracht. Dat deze immers hun efficiëntie in de crisis van Oekraïne naar voor schoven, beweringen die doorprikt werden door verzoeker.

Dat verzoeker wel degelijk de inhoud van zijn verklaringen weergaf.

NPO p.17 [...]]

Dat tenslotte verzoeker inderdaad aanwezig was op vergadering met de ambassade, die plaatsgreep in een hotel, waar de kritiek op de handelswijze van de Angolese regering overgebracht werd aan de vertegenwoordigers van de Angolese autoriteiten.

Dat verzoeker niet meer of niet minder ging vragen dan datgene wat beloofd werd door de autoriteiten.

Dat verzoeker moest vaststellen dat de beloftes dode letter bleven.

Dat op de vergadering beloofd was dat de kosten van de reis van Oekraïne naar Polen zouden betaald worden.

NPO p.19 [...]]

Dat de CGVS bovendien uit het oog verliest dat de eerste video er één is van de vergadering zelf, samen met de vertegenwoordiger van de ambassade.

Dat het dan ook wel degelijk over een officieel vastleggen van beloftes gaat.

NPO p. 19 [...]]

Dat verzoeker ten andere reeds bedreigd werd door de vertegenwoordiger van de ambassade omdat hij zijn ontevredenheid kenbaar gemaakt had : [...]

NPO p.21 : [...]]

Dat tenslotte verzoeker wel degelijk weergegeven heeft wat er op de video's staat en dan ook vooral zijn eigen rol bij de tweede video, de kritische :

NPO p. 22 [...]]

Overwegende dat bovendien de verspreiding van de video's belangrijker is dan de CGVS schijnt te beseffen.

Dat verzoeker het aldus uitlegde :

NP p.23 : [...]]

Dat het feit van de publicatie ten andere niet betwist wordt door de CGVS.

Dat de video door de nationale tv in Angola overgenomen werd en becommentarieerd werd als zou hij afkomstig zijn van de rebellen :

NPO p.23 [...]]

Dat verzoeker vervolgens ook gecontacteerd werd door journalisten. Dat hij vertelde dat één van deze gesprekken waar hij zijn kritiek bevestigde life uitgezonden werd.

Dat het dan ook duidelijk moge zijn dat de oppositie die verzoeker voerde veel weerklank kreeg, terwijl verzoeker eveneens zeer zichtbaar is voor de overheid.

Dat het feit dat hij op tv als rebel afgedaan werd, en door de vertegenwoordiger van de ambassade bedreigd werd, wel degelijk aantoont dat ingeval van terugkeer, verzoeker problemen riskeert.

Dat het feit dat verzoeker afkomstig is uit Cabinda de situatie alleen erger maakt.

Dat verzoeker eveneens vervees naar zijn vader; die geen vast werk kon vinden.

NPO p.25 : [...]]

Overwegende dat verzoekende partij dan ook meent dat de risico's door de CGVS totaal onderschat worden.

Dat eveneens opgemerkt moet worden dat verzoeker gelet op dit bijzondere profiel niet gelijkgesteld kan worden aan een gemiddelde Angolees, zelfs één met een afkomst uit Cabinda.

Dat verzoeker zijn risico dan ook wel degelijk aannemelijk maakte.

Dat de slotoverwegingen van de CGVS de volgende zijn : [...]

Verzoeker verwijst op zijn beurt naar hetgeen hij hoger uiteenzette mbt de filmpjes.

Dat zij wel degelijk een belangrijk element van zijn vrees zijn. [...]

Overwegende dat de CGVS niet de moeite doet de algemene veiligheidssituatie in Angola te onderzoeken, laat staan de situatie van de mensen afkomstig uit Cabinda.

Dat zij zich beperkt te verwijzen naar haar eigen landeninformatie, die verzoekers raadsman vergeefs zocht op het internet.

Dat op de eigen site van CEDOCA het verslag waarnaar verwezen wordt niet teruggevonden werd.

Dat verzoeker zich het recht voorbehoudt terug te komen op dit punt.

Dat verzoeker zich met name beroept op de artikelen 6 en 13 EVRM en zijn recht van verdediging.

Dat verzoeker anderzijds wel wenst te verwijzen naar de laatste internationale verslagen, waar talrijke schendingen van de mensenrechten vastgesteld worden en met name naar het **2021 Country Report on Human Rights Practices: Angola** van het **US Department of State**

Cfr. [URL]

alsook naar dat van Amnesty International. Cfr; [URL]

Dat tenslotte verzoeker specifiek aangaf dat de problematiek op de spits gedreven zal worden gelet op de verkiezingen die dit jaar in Angola gehouden werden.

Dat deze verkiezingen zeer betwist worden.

Dat ondanks het feit dat deze plaatsgrepen op 24/8/2022 de CGVS het niet nodig vond om deze af te wachten, doch de bestreden beslissing 8 dagen eerder nam.

Dat dit niet redelijk is, te meer nu precies de rebellen van Cabinda acties aankondigden, wat aanleiding riskeert tot represailles.

Dat het feit dat er zich effectief problemen voordeden blijkt uit internationale informatie :

[URL]

Dat deze verkiezingen intussen gehouden werden en gewonnen werden door de lopende machthebbers.

Dat de klachten tegen deze verkiezingen verworpen werden door het Hoog gerechtshof.

Dat opgeroepen werd tot protestacties vanwege de oppositie.

Cfr. [URL]

Dat later dit jaar nog parlementaire verkiezingen zullen gehouden worden :

Cfr. : [URL]

Dat onlusten verwacht worden :

[...]

Dat het onzorgvuldig is dat deze problematiek niet onderzocht werd.

Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de appreciatie van de CGVS dus evenmin gevolgd worden.

Dat er helemaal geen onderzoek gebeurt naar de situatie in Angola, noch naar de strijd die door de rebellen gevoerd wordt tegen de autoriteiten, noch de repressie van de autoriteiten.

Dat ingeval van terugkeer verzoeker dan ook problemen riskeert.

Dat ook het risico naar aanleiding van een verblijf in het buitenland niet onderzocht wordt.

Ondergeschikt, is er minstens aanleiding tot subsidiaire bescherming.

Dat de conclusie van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden.

[...]

We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is.”.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker landeninformatie inzake Angola middels URL (stukken 3-6, bij verzoekschrift).

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden geen dergelijke conclusies afleiden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” DVZ van 27 april 2022 bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Het klopt dat verzoeker heeft aangegeven dat hij ten tijde van zijn vertrek uit Oekraïne niet emotioneel stabiel was en omwille hiervan zich de naam van de journalist waarmee hij sprak niet herinnerde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker of zijn raadsman hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de

onderhavige procedure. Daarenboven brengt verzoeker geen enkel medisch of psychologisch attest bij ter adstructie van zijn psychologische situatie, laat staan van de invloed ervan op zijn verklaringen.

Verzoeker laat na te duiden op welke wijze hij niet in staat was om zijn rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan zijn verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden.

5. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker bij de DVZ geen enkele melding heeft gemaakt van het feit dat hij bedreigingen zou hebben ontvangen van ambassadepersoneel naar aanleiding van zijn uitspraken in Polen. Verzoekers nalatigheid deze essentiële elementen te vermelden wanneer hem werd gevraagd naar zijn vrees bij terugkeer naar Angola, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van zijn voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van Angola omwille van deze feiten.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande met recht en reden als volgt:

“Er dient vooreerst een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u immers vervolging te vrezen in Angola naar aanleiding van filmpjes die u maakte te Polen na uw vlucht uit Oekraïne. U maakte van deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd naar de reden waarom u vervolging vreesde. U verklaarde louter “de wraak van de overheid in Angola” te vrezen, zonder de reden daarvoor uit te leggen (zie administratief dossier, DVZ, ‘Vragenlijst CGVS’, vraag 4-5). U verklaarde verder enkel dat u Angola verliet omdat u vreesde geen goed werk te kunnen vinden, onder meer omdat uw vader van de separatistische regio Cabinda afkomstig is. U vermeldde wel “kritisch geweest te zijn in een filmpje”, maar maakte geen enkele melding van het feit dat u bedreigingen zou hebben ontvangen van ambassadepersoneel naar aanleiding van uw eisen om geld van hen te krijgen, een zeer cruciaal element in uw asielrelaas.

Uw vergoelijking dat u geen vertrouwen had in het feit dat uw relaas vertrouwelijk zou worden behandeld (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4), is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees. U verklaarde bovendien ten overstaan van de DVZ dat u er specifiek voor gekozen had om naar België te komen, omdat “België het centrum van Europa is waar mensenrechten en vluchtelingen worden gerespecteerd” (DVZ, Verklaring DVZ, p.11 vraag 27). Het Commissariaat-generaal kan in het licht van deze elementen dan ook niet inzien waarom u een vrees naar aanleiding van uw uitspraken te Polen en specifiek bedreigingen door vertegenwoordigers van de overheid volledig verzwegen hebt, wanneer u tijdens uw onderhoud bij DVZ de kans kreeg om over uw vrees ten opzichte van Angola te vertellen.

*Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. **Het feit dat u ten overstaan van de DVZ, in een interview dat expliciet ging over uw vrees bij terugkeer, geen enkele melding maakte van een vrees ten opzichte van Angola naar aanleiding van de door u gedane uitspraken in Polen en bedreigingen door Angolees ambassadepersoneel die daar plaatsvonden, schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook ernstig.***

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde motivering.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift immers tot de loutere herhaling en citering van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, met name dat hij niet alles had kunnen vertellen tijdens het interview bij de DVZ (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verzoeker gaat hiermee echter voorbij aan - en doet evenmin afbreuk aan - de voormelde motivering van verweerder.

Verweerder concludeerde terecht dat verzoekers vergoelijking, met name dat hij geen vertrouwen had in het feit dat zijn relaas vertrouwelijk zou worden behandeld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), geen afdoende verklaring is voor deze fundamentele lacune in zijn verklaringen voor de DVZ.

De vaststelling dat verzoeker bij de DVZ heeft nagelaten melding te maken van een vrees ten aanzien van Angola naar aanleiding van zijn uitspraken in Polen en de hiermee gepaard gaande bedreigingen door het ambassadepersoneel, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de tweede video een grote impact heeft gehad. Hij herneemt zijn reeds afgelegde verklaringen aangaande de inhoud van dit filmpje, maar gaat eraan voorbij dat deze reeds werden meegenomen in de motivering van de bestreden beslissing:

"Het Commissariaat-generaal acht het niet aannemelijk dat u naar aanleiding van uw uitspraken te Polen door de Angolese autoriteiten vervolgd zal worden.

Immers, in het filmpje van 3 minuten dat gepubliceerd is op de Facebookpagina van de nieuwswebsite "Xe Agora Aguenta" (Xe Agora Aguenta Facebookpagina, 6 maart 2022, geraadpleegd op [URL]), waarin u en twee anderen het woord nemen, wordt louter een grotere compensatie geëist voor de Angolezen die veel geld moesten uitgeven om Oekraïne te kunnen verlaten. U komt zelf 35 seconden lang aan het woord, waarin u zegt dat mensen veel geld hebben uitgegeven omdat de belofte er was dat de regering dit geld zou teruggeven. U roept de overheid op om het beloofde geld te betalen. Daarna geeft u het woord door aan een tweede persoon, die uitlegt dat de ambassade tijdens de vergadering heeft uitgelegd dat ze niet alle mensen zouden vergoeden. Hij legt verder uit dat de mensen niet eens genoeg krijgen voor de basisbenodigdheden in Polen. Hij roept vervolgens de autoriteiten op om iets voor hen te doen. Vervolgens komt een derde persoon aan het woord die zijn frustratie uit over het onbegrip van de vertegenwoordigers voor de moeilijke reis die mensen ondernamen vanuit Oekraïne en hoeveel zij verloren zijn. Deze derde persoon stelt vervolgens "niet te willen terugkeren naar Angola met maar 16 dollar in zijn hand". Hij stelt dat dit onbegrip het protest heeft veroorzaakt. Vervolgens zegt hij dat de door de Angolese autoriteiten betaalde/georganiseerde terugvlucht "leeg zal vertrekken".

Het is duidelijk dat in dit filmpje frustraties worden geuit ten opzichte van de Angolese vertegenwoordigers in Polen die onbegrip zouden tonen. Er wordt opgeroepen tot het nakomen van (beweerde) beloftes van compensatie voor de vlucht uit Oekraïne. Het is echter duidelijk dat deze oproep heeft plaatsgevonden binnen de zeer concrete context van de eerste dagen na de start van de oorlog in Oekraïne. Er wordt in het filmpje geen boodschap van politieke oppositie tegen de Angolese autoriteiten verkondigd, er wordt echter wel een financiële compensatie geëist als voorwaarde om naar Angola terug te keren.

*In die zin strookt de inhoud van het filmpje niet met uw verklaringen erover tegenover het CGVS. U verklaart dat u "bedreigd werd met uw leven" en vervolgens besloot het filmpje te maken, en dat u wist dat u door het maken van het filmpje "nooit zou kunnen terugkeren naar Angola" (CGVS, notities, p.4). U verklaart verder dat u in het filmpje zou gezegd hebben "dat de overheid aan het liegen was en niet de waarheid zei" (CGVS, notities, p.22). Echter, het CGVS stelt vast dat u in het filmpje geen zware beschuldigingen over leugens richt aan de overheid, maar dat u hen oproept om het beloofde geld te betalen. **Het hele filmpje is geen politiek statement tegen de overheid, zoals u doet uitschijnen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar een aanklacht van de uit Oekraïne gevluchte Angolezen om een grotere financiële compensatie te krijgen. Achter het organiseren van de opname schuilt überhaupt geen politieke beweging of oppositiemotief, maar louter de heel specifieke tijdelijke context van de financiële nood van de uit Oekraïne gevluchte Angolezen.***

Overigens stelt het CGVS vast dat u zelf amper iets kan vertellen over de inhoud van het filmpje, wanneer u wordt gevraagd om te beschrijven wat erin gezegd wordt, zowel door uzelf als de andere personen (CGVS, notities, p.22). Dit ondergraaft nog verder de geloofwaardigheid van uw vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten. U verklaart immers dat u persoonlijk de opname van het filmpje organiseerde nadat u bedreigd werd door een vertegenwoordiger van de ambassade en u besepte dat uw leven in gevaar was. Indien u werkelijk de organisator bent van de opname van een filmpje als protest tegen de Angolese autoriteiten omwille van dergelijke gevaarlijke redenen, mag van u op zijn minst verwacht worden dat u een accurate beschrijving kan geven van het door u georganiseerde protest. Dit is duidelijk absoluut niet het geval.

Het Commissariaat-generaal stelt bovendien vast dat het maken van de filmpjes in Polen en de verspreiding daarvan via sociale media, geen verder gevolg heeft gehad voor uzelf, noch voor uw familie in Angola. Daarbij merkt het Commissariaat-generaal nog op dat u, wanneer u werd gecontacteerd door journalisten uit Angola om uw verhaal te doen, u weigerde om dit te doen omdat u schrik had voor de mogelijke gevolgen (CGVS, notities, p.23-24).

Het Commissariaat-generaal kan dus niet inzien dat u, op basis van de in Polen gedane uitspraken, door de Angolese autoriteiten zou worden beschouwd als politiek opposant.

Te meer omdat er in uw zaak geen sprake is van een ernstig of langdurig politiek engagement in oppositie tegenover de Angolese autoriteiten."

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde motivering in de bestreden beslissing.

Verzoeker herneemt en citeert in het verzoekschrift zijn verklaringen inzake de eerste en tweede video en benadrukt zijn eigen rol bij de tweede, kritische video.

Verzoeker kan met zijn loutere verwijzing naar zijn reeds afgelegde verklaringen geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen over de context, inhoud en boodschap van het filmpje in kwestie (de tweede video). Verweerder stelde terecht vast dat verzoekers verklaringen niet stroken met de inhoud van het filmpje, dat de frustraties ten opzichte van de Angolese vertegenwoordigers in Polen zich situeren binnen de zeer concrete context van de eerste dagen na de start van de oorlog in Oekraïne en dat in het filmpje geen boodschap van politieke oppositie tegen de Angolese autoriteiten verkondigd wordt.

Verzoeker tracht weliswaar de impact en zwaarwichtigheid van het filmpje aan te dikken, maar brengt geen concrete gegevens bij waaruit kan blijken dat hij door de Angolese autoriteiten als opposant zou worden beschouwd. Het loutere feit dat verzoeker zichtbaar is op het filmpje en de leider was van een *“ernstige delegatie”* in Polen kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat achter de opname van het filmpje geen politiek motief schuilt, maar louter de specifieke en tijdelijke context weergeeft van de financiële nood van de uit Oekraïne gevluchte Angolezen.

Daarnaast verklaarde verzoeker dat hij naar aanleiding van de eerste video werd aangesproken door een vertegenwoordiger van de ambassade en dat hij hierop besloot de tweede video te maken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-22). Hieruit blijkt dat verzoeker het gesprek dat hij met de vertegenwoordiger had naar aanleiding van de eerste video niet als een (ernstige) bedreiging zag. Net zoals de tweede video, dient opgemerkt dat de eerste video zich situeert binnen de zeer concrete context van de eerste dagen na de start van de oorlog in Oekraïne en dat in dit filmpje geen boodschap van politieke oppositie tegen de Angolese autoriteiten verkondigd wordt.

7. Verzoeker meent verder dat zijn Cabindese afkomst mee in rekening dient genomen worden. Hij wijst erop dat hij in Oekraïne contact had met mensen die Cabinda verdedigden en die zelf een oppositiebeweging lanceerden onder de studenten.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verweerder verzoekers afkomst uit Cabinda en activiteiten in Oekraïne wel degelijk meegenomen in de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Verweerder merkt terecht op dat verzoeker tijdens zijn verblijf in Angola nooit politiek actief is geweest, dat verzoeker geen risico loopt bij terugkeer naar Angola louter omwille van zijn afkomst uit Cabinda en dat verzoeker tot zijn vrijwillige vertrek uit Angola in 2013 zonder problemen kon leven en studeren in Luanda:

“U bent immers te Angola nooit politiek actief geweest. Tijdens uw verblijf in Oekraïne woonde u wel enkele vergaderingen bij naar aanleiding van de oprichting van de Cabindese onafhankelijkheidspartij MIC, maar u werd geen lid en nam geen deel aan hun activiteiten. Met betrekking tot deze zeer beperkte activiteit voor MIC na uw aankomst in Oekraïne kan het Commissariaat-generaal niet inzien dat deze dermate ernstig en zichtbaar zouden zijn, dat de Angolese autoriteiten u als een opposant zouden beschouwen, en u daardoor bij terugkeer gevaar zou lopen op vervolging.

Daarbij dient ook nog te worden opgemerkt dat de landeninformatie aantoont dat u geen risico loopt bij terugkeer naar Angola louter omwille van uw afkomst uit Cabinda. De landeninformatie geeft duidelijk aan dat de Angolese autoriteiten personen uit Cabinda niet automatisch beschouwen als lid van onafhankelijkheidsbewegingen (CEDOCA, COI Focus Angola: Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen, p.25-26). Dezelfde landeninformatie benadrukt verder dat een Cabindese afkomst in het algemeen personen niet verhindert om te leven of werken in Luanda. Tenslotte wijst de landeninformatie er eveneens op dat personen van Cabindese afkomst niet anders behandeld worden in de luchthaven bij terugkeer naar Angola. Het Commissariaat-generaal merkt ook op dat u, tot uw vrijwillige vertrek uit Angola in 2013 naar aanleiding van economische motieven, u zonder probleem kon leven en studeren in Luanda.”

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waarmee hij aantoont dat hij in geval van terugkeer naar Angola omwille van zijn afkomst uit Cabinda en/of activiteiten in Oekraïne zou worden geviséerd en vervolgd door de Angolese autoriteiten.

8. De door verzoeker bijgebrachte informatie inzake de algemene situatie in Angola, Cabinda en de gebeurtenissen gelieerd aan de verkiezingen vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker voor het overige in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent verder dat er wat betreft de subsidiaire bescherming geen onderzoek is gebeurd naar de situatie in Angola, noch naar de strijd die door de rebellen wordt gevoerd door de autoriteiten, noch de repressie van de autoriteiten.

Uit de door verzoeker bijgebrachte algemene informatie inzake de situatie in Angola blijkt echter geenszins dat er in Angola een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS